ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

NİSAN 1967 - YIL: 6 - SAYI: 62 - 100 KRŞ.

ALİ ile AYŞE

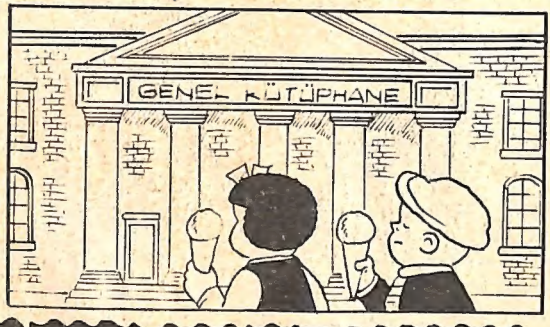

ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

ADRES: Kültür Yayın Ltd. Ort. Türk Ticaret Bankası Galatasaray - İstanbul
Telefon: 44 06 26
Basıldığı yer: DURAN OFSET Matbası

Sahibi: Türk Ticaret Bankası Kültür Yayın Ltd. Ort.
İmtiyaz Sahibi: Sabri Sabit SAĞIROĞLU
Hazırlıyan ve Yazı İşlerini fiilen idare eden
NURAN D. ŞENER
Resim işleri: **Ali AKTAŞ**

ABONE: Yıllık abone bedeli 10 Liradır Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka şubesi olmayan yerde abone olmak istiyenler mecmuanın adresine 10 lira göndererek abone olabilirler.

Ünlü
ÇOCUK
RESSAMIMIZ
BEDRİ
Baykam
10
YAŞINDA

Dünya Basınında Bedri Baykam

Bu genç sanatçıda bir sır var... Belki de bir tabiat harikası karşısındayız. İnsana ancak susup şaşmak kalıyor.

ALFONS MELLIGER
Pro-art Vakfı Müsteşarı - Bern

Bu büyük kabiliyetin harcanma ihtimali şimdiden bana hüzün veriyor.

Prof. WILHELM STEIN

Bedri Sadece harika bir çocuk değil, gerçek bir ressamdır da. Büyüyecektir.

M. BLOUM
İsviçre

Şaşılacak bir istidatla karşı karşıyayız. Bazı desenlerdeki müşahede kabiliyeti, kavrayış, emniyet ve olgunluk gerçekten hayret verici. İnşallah bu genç kabiliyeti yetiştirecek bir öğretmen bulunabilir.

L. TÜRLER
Bern İstidat Ayırma Dairesi Şefi

...Bedri, çok gelişmiş bir görüş kabiliyetine, mahir bir ele ve bilhassa olağanüstü bir ritm anlayışına sahiptir.

LE COURRIER
Cenevre

Bedri, abstre resimde, pek çok profesyonel sanatçıyı mahcup edecek bir yenilenme elde etmektedir. Bedri Baykam'ın eserleri, Miro'nunkilerle Amerikan taşistlerinin eserleri arasında bir yer işgal eder.

Genç ressam bu sahada, Resim uzayı hakkında çok nadir görülen bir anlayışa sahiptir.

ORY. - T. A.
BERNER TAGBLAT

Yedi yaşındaki Türk harika çocuğu BEDRİ BAYKAM'ın şahsında milletlerarası bir heyecan dalgası vücuda gelmiştir. Küçük çocuk, dahiyane bir şekilde, mükemmel resim yapmaktadır. Eleştirmeciler bilhassa Bedri'nin renklerini öve öve bitiremiyorlar.

TAGES NACHRICHTEN
Münsingen

...Dünya süprizlerle dolu. Eserleriyle beni bunaltan Bedri'ye başarı dilemekten başka ne yapabilirim.

RENEE METTIER
Bern

....Ruhun yeniden bedene girdiğine inanmak mı lâzım? Bedri Baykam evvelce dünyada yıllarca, yüzyıllarca yaşamışmıdır?.

Onun çocuk ruhu, bir Davy Crockett'in, bir Mareşal Rommel'in, bir Atatürk'ün ruhu mudur?

MARCEL PERRET
Journal de Feuille d' Avis

Bedri, resim sanatçısı olabilmek için bir kimsenin sahip olması gereken fikir hürriyeti, bağımsızlık ve yaratıcılık bakımından örnek bir çocuktur. Bu istidat, mektepte asla resim dersine girmemeli, tesir altına alınmamalıdır.

Prof. REY
Jean Jacques Rousseau Enstitüsü

Mozart'ı, Chopin'i, Roberto Benzi'yi ve bunlara benzer daha birçoklarını düşününüz. Bedri Baykam da hiç şüphesiz bunlardan biridir.

EXPRESS DIMANCHE

ÖZELLİKLERİ

Bedri Baykam altı yıldır resim yapıyor.

Büyük boy resimlerinin sayısı iki bini aştı.

Resim yapmak için çoğu zaman yere uzanıyor.

İki elini aynı zamanda kullanarak resim yaptığı da oluyor.

Her gün resim yapmaz ama çalışmağa başladığı zaman yemek saatlerini bile unutur.

Ders çalıştıktan sonra kitap okur, oyun oynar.

Ne oynar? Tabancalı, kılıçlı atlılar oyunu; hızlı oyuncak taşıtların ardından koşma oyunu ile atış, oynar; Lego şehirleri kurar.

Ne okur? Her şey, özellikle tarih.

Yeni gittiği bir şehirde müzeleri, kitapçıları gezer,

Ama onlardan önce, oyuncakçı dükkânlarını.

Unutmaz çocuk olduğunu, ancak kendisine çocuk muamelesi yapılmasından hoşlanmaz.

Sağlam bir mantığı, yargılama gücü var.

Önemli olaylar onu çok etkiler, günün birinde resimlerinde anlatır onları.

Kitaplarının yarısı Fransızca. Fransa'da televizyon için yapılan bir görüşmede soruları Fransızca cevaplandırdı. Ama şiir okunması istenince Türkçe şiir okudu. "Fransızlara Türkçeyi duyurmak için..." dedi arkasından.

Çiçeklerin, çimenin çiğnendiğini istemez. Kedi köpek delisi,

Londra'daki sergisinde; resimlerinin tümünü bir köpeğe değişmeği dilediğini söylemişti...

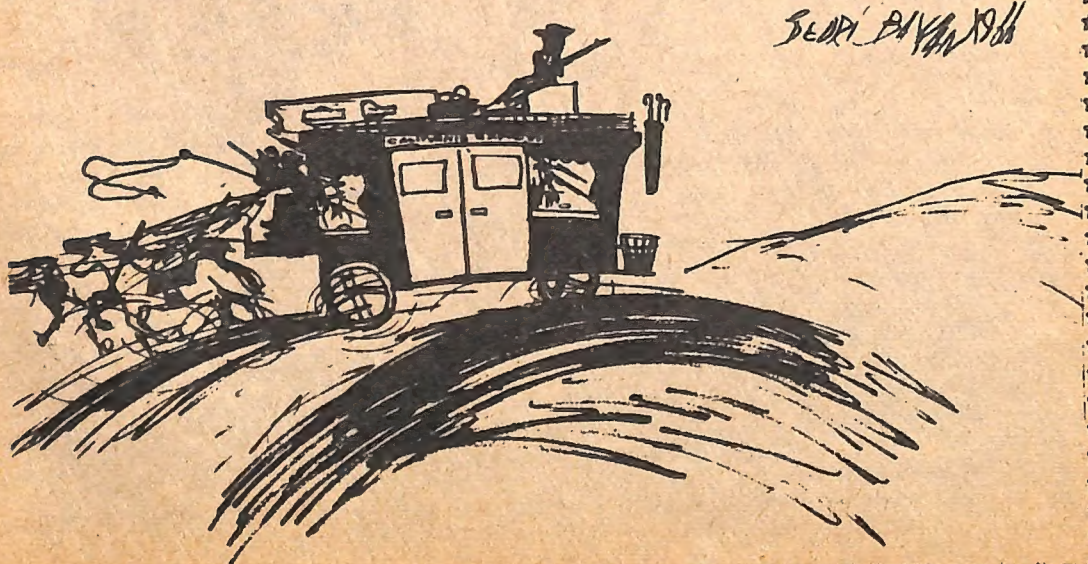

ODUNCU İLE PERİ

Evvel zaman içinde otuz kırk hanelik küçük bir köyde ihtiyar bir adam vardı. Oturduğu ev köyün en yıkık kulübesiydi. Altmış üç yaşında ak sakallı kanbur bir ihtiyardı. Viran kulübesinde on yedi senedenberi yalnız yaşıyordu. Gençliğinde büyük evlerde çocukların kuş cıvıltısına benzer sesleri arasında güzel bir hayat sürmüştü ama sonra evinin kapısına alışan ecel sık sık uğrıyarak bu ihtiyar halinde onu yapayalnız bırakmıştı.

İhtiyarlık Allahın emri idi, fakat şu fakirliğin ağır baskısı belini daha çok büküyordu. O yaştan sonra yapabileceği bir iş de yoktu.

Kendini biraz çalışabilecek durumda hissettiği günler köyden dört beş yüz metre ötedeki ormana gider, dinlene dinlene biraz odun keser akşam geç vakit onları kanbur sırtına alarak eve dönerdi. Ertesi sabah odunları pazarda satarak ekmek parası yapardı.

Bir akşam geç vakit sırtında odunlarla eve dönerken yarı yolda çok güzel bir kadın çıktı. İhtiyar oduncuya gülümsiyerek:

-Hayırlı akşamlar,

Dedi.

Oduncu şaşkın bir vaziyette:

-Hayırlı akşamlar,

Diye cevap verdi.

Beyazlı kadın:

-Nereden geliyorsun?

Diye sordu.

Oduncu:

-Ormandan, diye başlıyarak ihtiyarlığını perişanlığını ve bilhassa fakirliğini yana yakıla anlattı.

Beyazlı kadın:

-Zengin olmak ister misin?

Diye sordu.

Oduncu:

-Tabii tabii,

Öyleyse elindeki çorba tasının kapağını aç içine bak.

Oduncu çorba tasının kapağını açınca ağzına kadar altınlarla dolu olduğunu gördü. Beyazlı kadının önünde eğilerek:

-Çok teşekkür ederim iyiliğinizi ömrümce unutmıyacağım.

Dedi.

Beyazlı kadın o zaman kendisini tanıttı:

-Ben altın perisiyim. Muhtaç kimselere yardım ederim. Yarın seni yine memnun ederim. Hayırlı geceler.

Dedi.

Kadın sözlerini bitirir bitirmez ortadan kayboldu. İhtiyar oduncu sevine sevine evine döndü. Orada tasını bir daha muayene etti. Işıl ışıl altınlar gözlerini kamaştırdı. Sevincinden kendi kendine bir kaç kahkaha attı. Hattâ tastan bir avuç altın alıp başından aşağı dökmek çocukluğunu bile yaptı.

Ertesi gün artık zengin olduğunu düşünerek ormana istemiyerek gitti. Beyazlı kadının bu akşam vereceği altınları düşünmese belki kulübesinden de çık-

mıyacaktı. Bu sefer çorba tası yerine yanına en büyük kabı olan su kovasını aldı. Akşama kadar kendini üzmeden çalıştı. Sonra sırtına az bir şey yükliyerek aynı saatte yola çıktı. Yine aynı yerde beyazlı kadın karşısına dikildi. Oduncunun hiç bir şey söylemesine meydan vermeden elindeki su kovasını altınlarla doldurdu. Oduncu yerlere kadar eğilerek teşekkür ettikten sonra beyazlı kadın gecenin karanlığında birdenbire kayboldu.

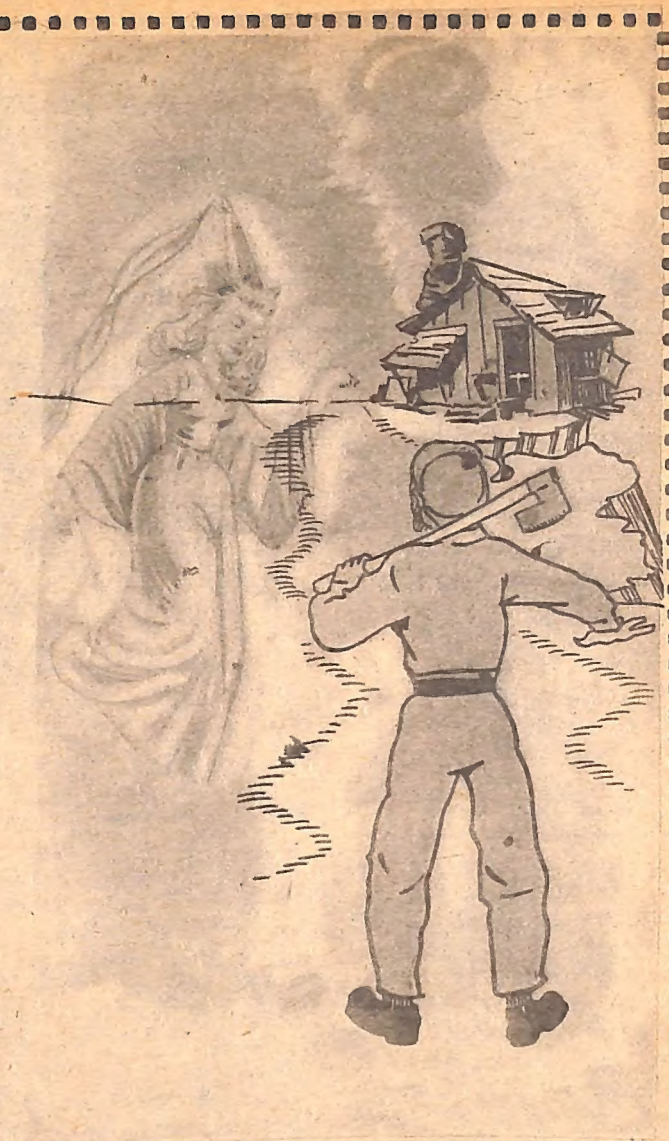

Oduncu artık lüzumu kalmadığını düşünerek sırtında ki odunları bir kenara fırlattıktan sonra yalnız altın kovasını alıp kulübesine döndü. O akşam sevincinden daha delice hareketler yaptı. Yatarken yatağını altınlarla doldurdu.

Ertesi gün ormana gitmedi. Sadece altın koparmak için beyazlı kadının karşısına çıkmaya karar verdi. Sabahleyin ilk işi pazardan bir sandık, satın almak oldu. Akşam sandığı sırtına alıp kulübesinden çıkıp kadınla karşılaştığı yere geldi. Beyazlı kadın ihtiyarın sırtında odun göremeyince:

-Nereden böyle, bu gün odun kesmedin mi?

Diye sordu.

Oduncu:

-O kadar altınım olduktan sonra çalışmaya ne lüzum var?

Diye cevap verdi.

Kadın alaylı alaylı gülümsedikten sonra oduncunun sandığını altınla doldurdu. Oduncu yine sevine sevine kulübesine döndü. Altınları ötekilerin üzerine bıraktı.

O gece sabaha kadar düşündü. Verdiği karar üzerine yine ormana gitmedi. Akşam geç vakit kulübesinden çıkıp iki eli boş vaziyette beyazlı kadının karşısına dikildi. Kadın onu yukarıdan aşağıya kadar süzdükten sonra:

-Bugün de çalışmamışsınız her halde?

Diye sordu.

Oduncu:

-Evet çalışmadım, diye cevap verdi. Artık o zahmeti çekmeye lüzum görmüyorum. Hem bir şey söyliyeyim mi altınları bile eve götürmek zor oluyor. Ey altın perisi hazinelerinin anahtarlarını bana versen nasıl olur?

Kadın tekrar alaylı alaylı gülümsedikten sonra:

-Evine git, anahtar altınların üstünde duruyor. O anahtarla neye dokunsan altın olur.

Dedi.

Oduncu hemen eve koştu. Fakat aza kanaat etmeyip daima çekistemek aç gözlülüğünü gösterdiği için ne anahtarı bulabildi ne de altın yığınını!

PASTÖR

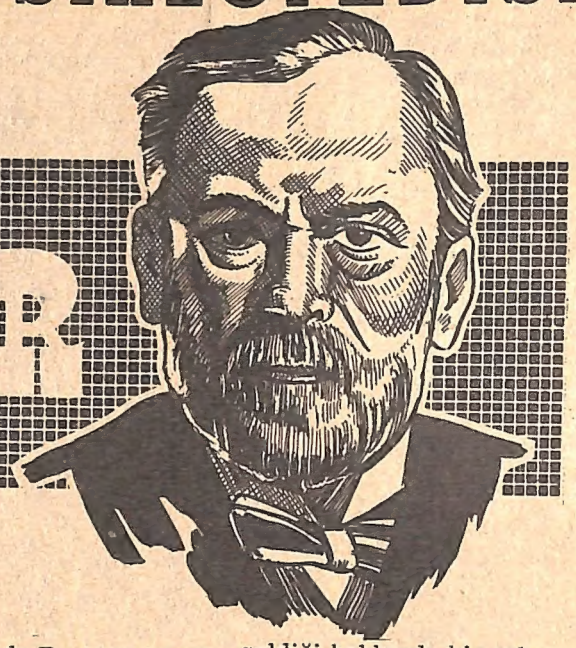

Pastör, bütün dünyaca tanınmış bir Fransız bilginidir. 1822 yılında Fransa'nın Dole kazasında doğdu. Babası ortahalli bir deri tüccarıydı.

Pastör'ün küçükken en çok resim yapmağa merakı vardı. Sınıfta yaptığı renkli resimleri, hem arkadaşları hem de öğretmenleri çok beğeniyorlardı.

Pastör, ilk okulu bitirince, Güzel Sanatlar Akademisine gitmek istediyse de babası onu civar şehirlerden birindeki kolleje gönderdi. Pastör, bu okula bir türlü ısınamadı. Hep memleketini, annesini, babasını ve arkadaşlarını düşünüyordu. Fen ve Tabiat Bilgisi dersleri de ona pek ağır geliyor, bu derslerden hiç iyi numara alamıyordu.

Nihayet, bir gün okulu bırakıp ailesinin yanına döndü. Yine resim yapmağa başladı. Bir yıl sonra Yüksek Öğretmen Okulu'nda açılan imtihanlara girdi ve kazandı.

Bu sırada Pastörü büyük bir kimya merakı sardı. Eskiden hiç sevmediği bu ders, şimdi ona o kadar zevkli geliyordu ki... Artık gece gündüz laboratuarında çalışıyor, kendi kendine, deneyler yapıyordu.

Bir akşam doktor arkadaşlarından biri bir toplantıda:

-Neden süt ve et suyu gibi besin maddeleri bir kaç gün durunca bozuluyor ve içinde küçük küçük canlılar meydana geliyor? diye ortaya bir konu attı.

Bu konu, Pastörü günlerce düşündürdü. Acaba sütün içinde bu canlılar nasıl meydana geliyordu? Nihayet uzun araştırmalardan sonra, Pastör, sütün içindeki canlıların kendi kendine olmadığını bunların havadan gelen mikroplar olduğunu anladı. Doktorların hastalarını ameliyat yaparken âletleri ve sargıları çok temiz tutmaları lâzım geldiği hakkında bir çok yazılar yazdı. Vücuttaki çıban ve yaraların mikroplardan geldiğini ileri sürdü.

O sıralarda Fransa'da, büyük bir kuduz salgını vardı. İnsanı sancılar içinde öldüren bu kötü hastalığa kimse bir çare bulamamıştı. Kuduza yakalanan bir kimse, eninde, sonunda ölüyordu.

Pastör okulunu bitirip de doktor olunca, ilk işi kuduza bir çare aramak oldu. Bulduğu çeşitli aşıları bir çok kuduzlu köpek, fare ve tavşan gibi hayvanların üzerinde yaptı. Günlerce bir netice alamadı. Nihayet bir gün yaptığı aşı kuduzlu bir tavşanda tesirini gösterdi. Tavşan, bir kaç gün sonra iyi oldu. Artık Pastörün sevincine diyecek yoktu. Demek kuduz şimdi tehlikesiz bir hastalık haline gelmişti. Fakat Pastörün sevinci uzun sürmedi. Acaba hayvanlara yaptığı bu aşı, insan-

lar üzerinde de tesirini gösterecek miydi? İşte bu Pastör'ü aylarca düşündürdü. Talih burada da Pastör'ün yüzüne güldü. Bir sabah erkenden, bir kadın, Pastör'ün muayenehanesine gelerek:

-Kızım Öjen, kuduza yakalandı. Doktor ne olur onu kurtar!. diye yalvardı.

Fakat Pastör:

-Elimden bir şey gelmez ki, diye cevap verince, kadın ağlamağa, deli gibi döğünmeğe ve saçlarını yolmağa başladı. Pastör bu zavallı anaya acıdı:

-Peki, haydi kızını getir, dedi. Biraz sonra Öjen'i getirdiler. Zavallı kız baygın bir halde yatıyordu. Yaraları çok ağırdı. Kuduzlu bir köpek onu on dört yerinden ısırmıştı.

Pastör, ne yapacağını şaşırmıştı. Acaba aşıyı bu çocuğun üzerinde yapmalı mıydı? Yapınca ya zavallı kız ölüverirse... Nihayet kararını verdi. Ne olursa olsun, muhakkak kızı aşılıyacaktı. Hemen o gün ilk aşıyı yaptı. Bu aşı on beş gün kadar devam etti. Fakat bir türlü hasta iyi olmuyordu.

Pastör geceleri rüyasında hep Öjen'i kudurmuş olarak görüyor, bağırarak yatağından fırlıyordu. Bazı geceler sabahlara kadar uyumuyor, düşünüyordu. Bir ara biraz dinlenmek için bir köye gitti. Oradan her gün telgrafla Öjen hakkında haber alıyordu. Nihayet bir akşam, Öjen'in iyileştiğini öğrendi. Sevinç içinde bir ata atlayıp muayenehanesine gitti. Gerçekten Öjen iyi olmuş, kuduz hastalığından eser kalmamıştı.

Pastör, bütün ömrünü deneyler yapmakla ve insanlığa hizmet etmekle geçirdi ve 1895 yılının Eylülünde öldü. Ölürken yanında bulunan arkadaşlarına:

-Daha ne kadar yapacağım şey vardı. Hayattan ayrılacağıma üzülmüyorum, yalnız insanlığa iyice hizmet edemediğime acıyorum dedi.

İBİBİK

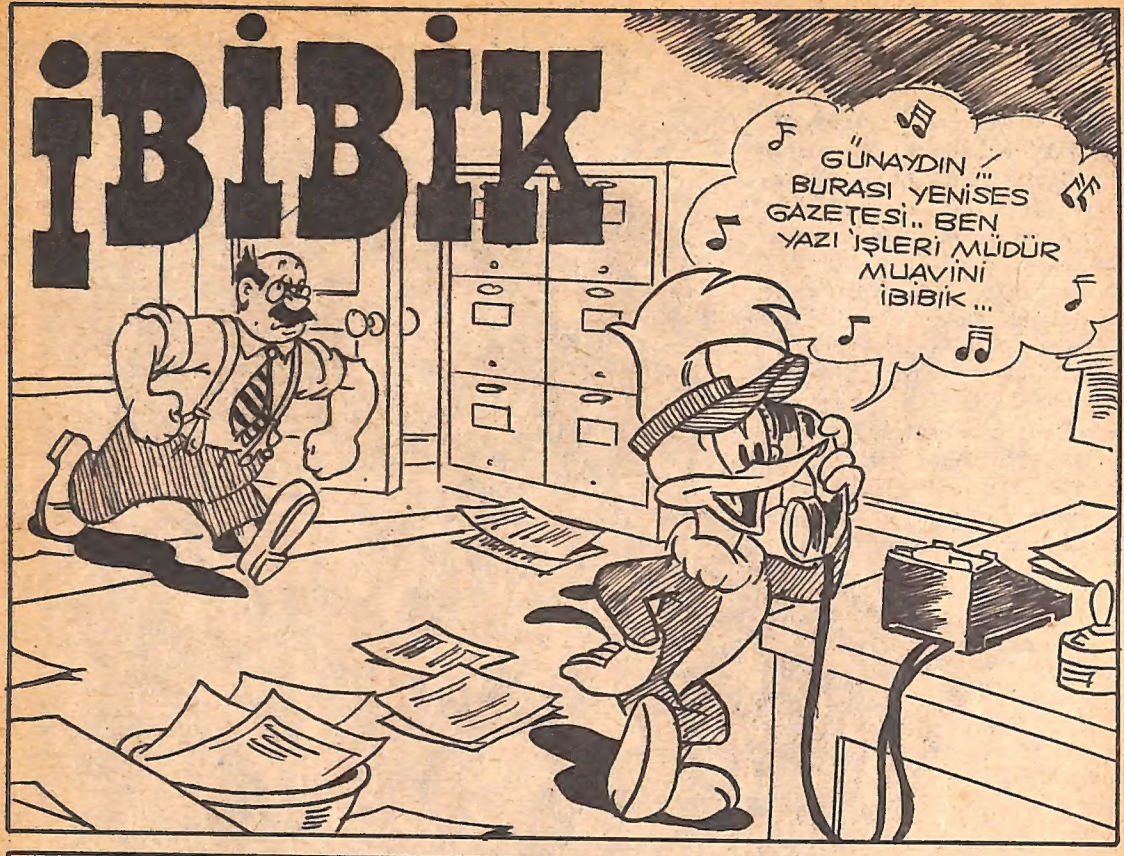
GÜNAYDIN... BURASI YENİSES GAZETESİ.. BEN YAZI İŞLERİ MÜDÜR MUAVİNİ İBİBİK...

VER ŞU TELEFONU!.. SEN GİT KENDİ İŞİNE BAK..
PEKİ, OLUR EFENDİM..

MEŞHUR PETROLCU BOLBIYIK ŞEHRE DÖNDÜ DEMEK.. HEMEN ONUNLA BİR RÖPORTAJ YAPMAMIZ LÂZIM..

HEM DE BU RÖPORTAJIN RAKİBİMİZ OLAN ATEŞ GAZETESİNDEN ÖNCE YAPILMASI GEREK..

BEN BÖYLE BİR YAZAR TANIYORUM..
KİM, ÇABUK SÖYLE..

İŞTE, KARŞINIZDA DURUYOR!
SEN Mİ? HAH.. GÜLDÜRME BENİ...
NE ZAMANDAN BERİ BİR RÖPORTAJCI OLMAYI TASARLIYORUM.. BANA BİR FIRSAT VER.. KÜÇÜK BİR ŞANS...
NE KAYBIN OLUR? NASIL, OLSA BOLBIYIK İLE RÖPORTAJ YAPMAYI BAŞARAN KİMSE YOK..
EH, PEK DE YALAN DEĞİL...
PEKİ, BİR RÖPORTAJ YAPARSAN YAZI İŞLERİ KADROSUNA ALIRIM.. AMA YAPAMAZSAN SONUN İYİ OLMAZ..
ANLIYORUM PATRON
Az sonra
BOLBIYIK'IN BÜROSU İŞTE BURASI.. YIRMİ MERDİVENDEN, ALTI KAT, YÜZ YIRMİ BASAMAK.. BURADA BİRAZ BEKLEYEYİM..
BOLBIYIK PETROL
HERHALDE BENİM RÖPORTAJ YAPMAK İSTEMEMDEN ÇOK MEMNUN KALACAKTIR..
OH, ŞANSIM VARMIŞ.. İŞTE BOLBIYIK GELDİ..
BAY BOLBIYIK.. BEN İBİBİK.. SİZİNLE BİR...
HA, ANLADIM.. ON DAKKA SONRA YAZIHANEME GEL...

BU İŞİN ZOR OLMAYACAĞINI BİLİYORDUM.. ZATEN BU RÖPORTAJI ANCAK BEN YAPABİLİRİM..
ON DAKİKA SONRA...
BAY BOLBIYIKLA BİR KONUŞMA İÇİN...
ÖYLE Mİ ?.. DOĞRU İÇERİ GİRİN...
BAY BOLBIYIK, BENİ HATIRLADINIZ DEĞİL Mİ ? HANİ ON DAKİKA DEMİŞTİNİZ DE..
HA, TAMAM, ANLADIM
AL BU PANTOLONU, ÜTÜLEYİP YARIM SAAT SONRA GETİR, GECİKME..
BEN ÜTÜCÜ DEĞİLİM.. SİZİNLE BİR RÖPORTAJ İÇİN GÖRÜŞMEYE GELMİŞTİM..
SAKA
PAT
SEKRETERİMLE GÖRÜŞ, BENİM İŞİM VAR..
BU DAVRANIŞ DOĞRUSU HİÇ DE DOSTÇA DEĞİL...
SEKRETERİMLE GÖRÜŞ, BENİM İŞİM VAR..
SEKRETERİMLE GÖRÜŞ, BENİM İŞİM VAR..

HEP AYNI LAF.. SEKRETERİMLE GÖRÜŞ...

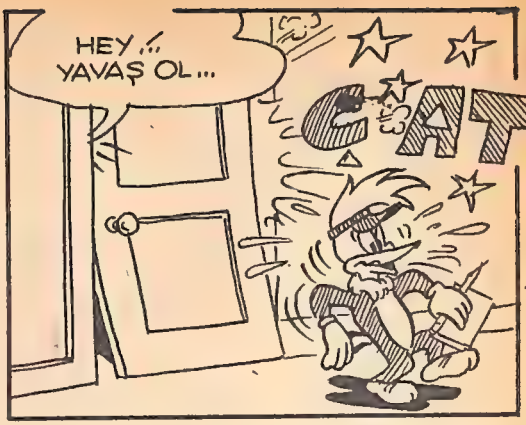
HEY..! YAVAŞ OL...
CAT

BÖYLE OLMAYACAK.. DAHA ESASLI BİR PLÂN HAZIRLAYAYIM.. MESELÂ BİR CAM SİLİCİSİ...

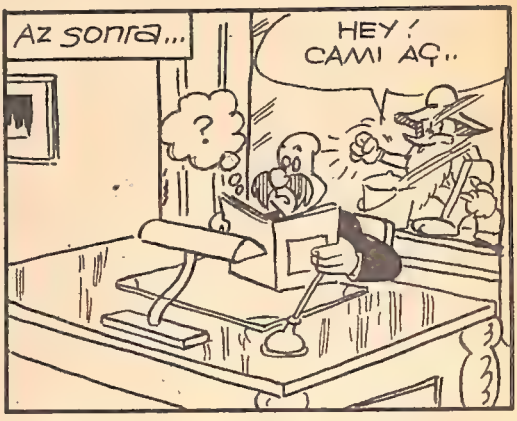
AZ SONRA...
HEY! CAMI AÇ..
?

NE İSTİYORSUN?
BEN CAM SİLİCİSİYİM, BURAYA BU İŞ İÇİN GELDİM!

HEM BU ARADA UFAK BİR RÖPORTAJ DA YAPARIZ.. BİRKAÇ SORU SORSAM...

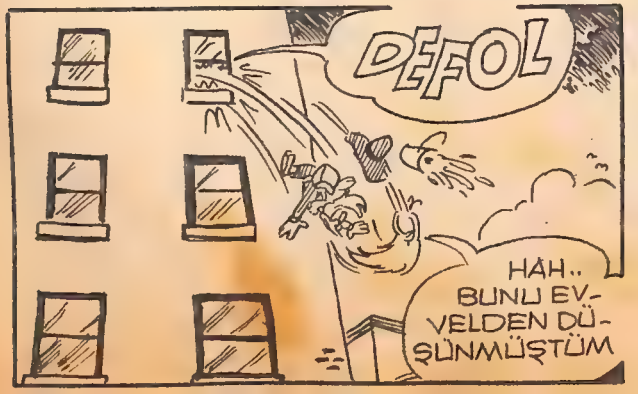
DEFOL
HAH.. BUNU EVVELDEN DÜŞÜNMÜŞTÜM

DAHA BU İŞE YENİ BAŞLIYORUZ BAY BOLBIYIK..
ÇIT

Az sonra...
SİZE GÜZEL HAŞLANMIŞ BİR PENGUEN GETİREYİM
PEKİ, İYİ OLUR!
ŞU İBİBİK, KONUŞMAK İSTEMEDİĞİMİ ARTIK ANLAMIŞ OLMALI.. YEMEĞİMİ SÜKÛNET İÇİNDE YİYEBİLECEĞİM...
BUYRUN EFENDİM!
AHH.. NASIL DA ACIKTIM..
ŞÜRPRİZ... NE GÜZEL Dİ Mİ, BİR PENGUEN BEKLERKEN RÖPORTAJCI ÇIKIP GELİYOR..
NE, YİNE Mİ SEN
?
DAN
DUN
NE O, BİR YANLIŞLIK MI OLMUŞ EFENDİM?
EVET.. İŞTAHIM KALMADI ARTIK..
BU İŞİ SIKI TUT BOLBIYIK.. İBİBİK YİNE KARŞIMA ÇIKABİLİR..
KUTU YEMEKLERİ.. KUTU YEMEKLERİ..
BU FENA DEĞİL.. BİR BAKMALI..
KUTU YEMEKLERİ...
DÜNYANIN EÜNLÜ HAZIR YEMEKLERİ

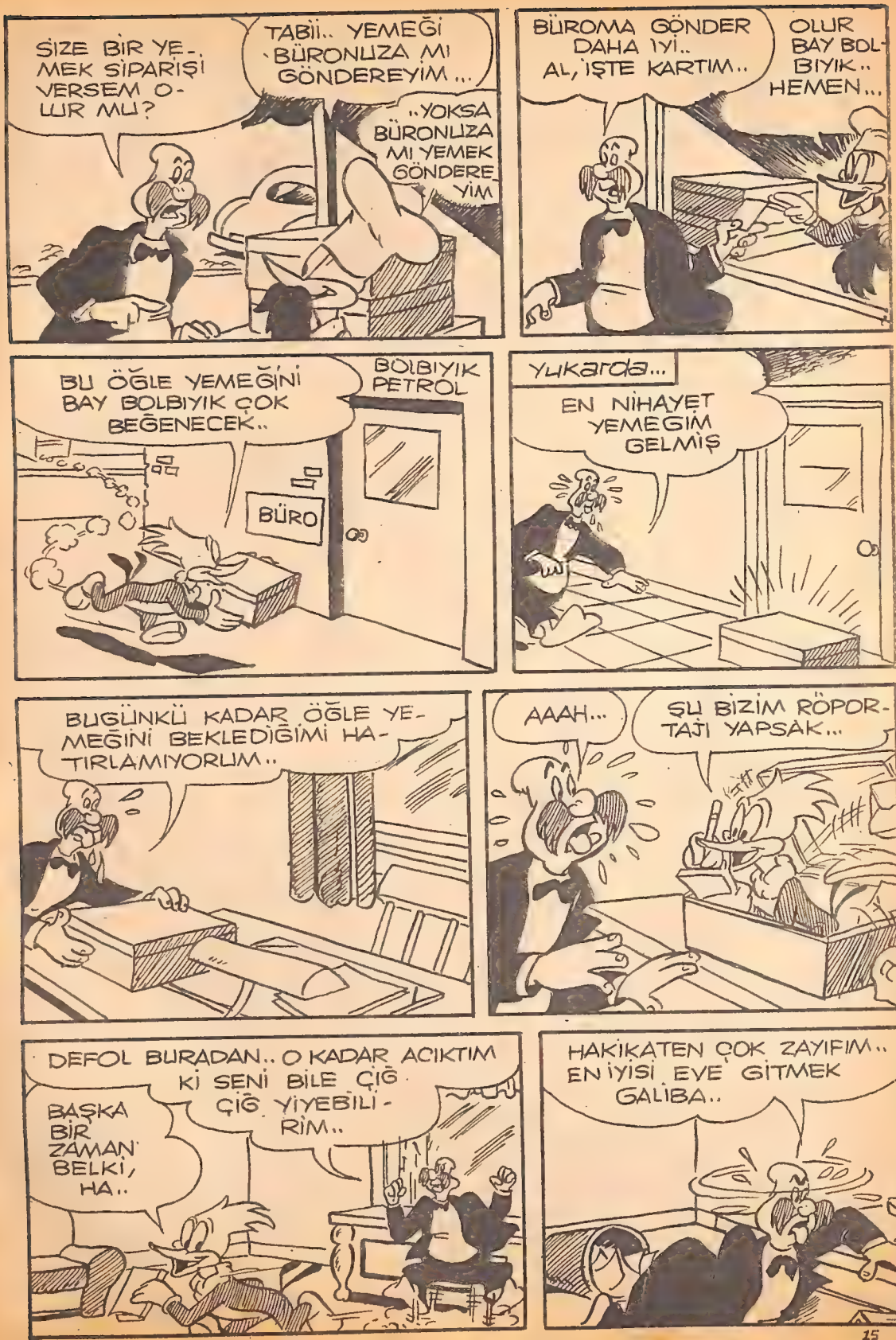
SİZE BİR YEMEK SİPARİŞİ VERSEM OLUR MU?
TABİİ.. YEMEĞİ BÜRONUZA MI GÖNDEREYİM...
..YOKSA BÜRONUZA MI YEMEK GÖNDEREYİM
BÜROMA GÖNDER DAHA İYİ.. AL, İŞTE KARTIM..
OLUR BAY BOLBIYIK.. HEMEN...
BU ÖĞLE YEMEĞİNİ BAY BOLBIYIK ÇOK BEĞENECEK..
BOLBIYIK PETROL
BÜRO
Yukarda...
EN NİHAYET YEMEĞİM GELMİŞ
BUGÜNKÜ KADAR ÖĞLE YEMEĞİNİ BEKLEDİĞİMİ HATIRLAMIYORUM..
AAAH...
ŞU BİZİM RÖPORTAJI YAPSAK...
DEFOL BURADAN.. O KADAR ACIKTIM Kİ SENİ BİLE ÇİĞ ÇİĞ YİYEBİLİRİM..
BAŞKA BİR ZAMAN BELKİ, HA..
HAKİKATEN ÇOK ZAYIFIM.. EN İYİSİ EVE GİTMEK GALİBA..

ARTIK ORADA DA BENİ RAHATSIZ EDEMEZ YA...
EMNİYET İÇİNDE GİTMEK İÇİN ŞU GİZLİ GEÇİDİ KULLANMALIYIM
BU TÜNELİ YAPTIRMAM ÇOK İSABETLİ OLMUŞ..
AMA KARANLIK.. BURAYA IŞIK KOYDURMALIYIM..
ALLAH ALLAH!.. BURADA MADENCİ LÂMBASI BULUNDUĞUNU HİÇ HATIRLAMIYORUM
ŞU MADENCİ LÂMBASINI ALIN.. O OLMADAN YOLUNUZU BULAMAZSINIZ..
?
PEKİ, HEMEN ALAYIM..
HEM DE ÇOK UCUZDUR.. HATIRINIZ İÇİN ELLİ LİRA OLUR..
BU HAFTA LÂMBA SATTIĞIM HERKESLE BİR RÖPORTAJ YAPTIM.. SİZİNLE DE YAPALIM.. NEREDE DOĞDUNUZ?
SENİ BİNBİR PARÇAYA AYIRACAĞIM..
BOŞUNA UĞRAŞIYORSUNUZ.. NASIL OLSA RÖPORTAJ YAPACAĞIZ ...
BURAYA GEL DE BİR RÖPORTAJ YAPALIM.. BAK, HEM DE ÇOK SORU SORMAYACAĞIM..
HAYIR, HAYIR..

İSTEMİYORUM.. NE SENİ, NE DE RÖPORTAJINI..

EH, SEN BİLİRSİN.. HOŞÇA KAL, SANA İYİ ŞANSLAR..

DAHA FAZLA DAYANAMIYACAĞIM.. EĞER BİR DAHA GÖRÜRSEM ONU..

HEYY..

UCUZ TURİZM ACENTASI

UZAK ÜLKELERDEN BİRİNE BİR SEYAHAT YAPSAM NE İYİ OLUR..

UCUZ TURİZM ACENTASI

AFRİKA

İSPANYA

AMER

SENİ KURNAZ BOLBIYIK.. BENİ ATLATIP SEYAHATE ÇIKACAĞINI SANIYOR..

ONU CEHENNEMİN DİBİNE KADAR TAKİP EDECEĞİM.. ONUNLA RÖPORTAJ YAPAN İLK GAZETECİ BEN OLACAĞIM..

Biraz sonra...

GEMİYE BİNMEK İÇİN BURADAN BAŞKA YOL YOK.. BU SEFER GÖZÜMDEN KAÇAMAZ..

AH.. NİHAYET HAREKETE HAZIRLANIYORUZ.. HÜRRİYET NE GÜZEL..

DÜÜT DÜÜT DÜT DÜT

BENİ BURALARDA BIRAKIP NEREYE GİDECEKSİNİZ AMİRAL AMCA..

ŞÖYLE GÜVERTEDE BİRAZ GEZİNEYİM DE HAVA ALAYIM.. GEMİ KALKTI..
HİŞŞŞT.. RÖPORTAJI NE ZAMAN YAPACAĞIZ..
HIK
KİM SÖYLEDİ BUNU? SEN Mİ SÖYLEDİN..
NEYİ BEN SÖYLEDİM..
HAYIR!
NASIL İŞİTTİM BUNU BEN.. YOKSA DENİZDEN Mİ GELDİ?
BİRKAÇ GÜN SAKİN BİR HAYAT YAŞAYIP ŞÖYLE KAFAMI DİNLEYEYİM..
DOSTUM, BİR KALEMİNİZ VAR MI?
TABİİ, BUYRUN..
TEŞEKKÜR EDERİM.. BİRAZ DA KÂĞIDINIZ VAR MI?
EVET, ONU DA BUYRUN..
TEŞEKKÜR EDERİM..
ŞU BİZİM RÖPORTAJ BİTER BİTMEZ KALEMLE KÂĞIDINIZI İADE EDECEĞİM..

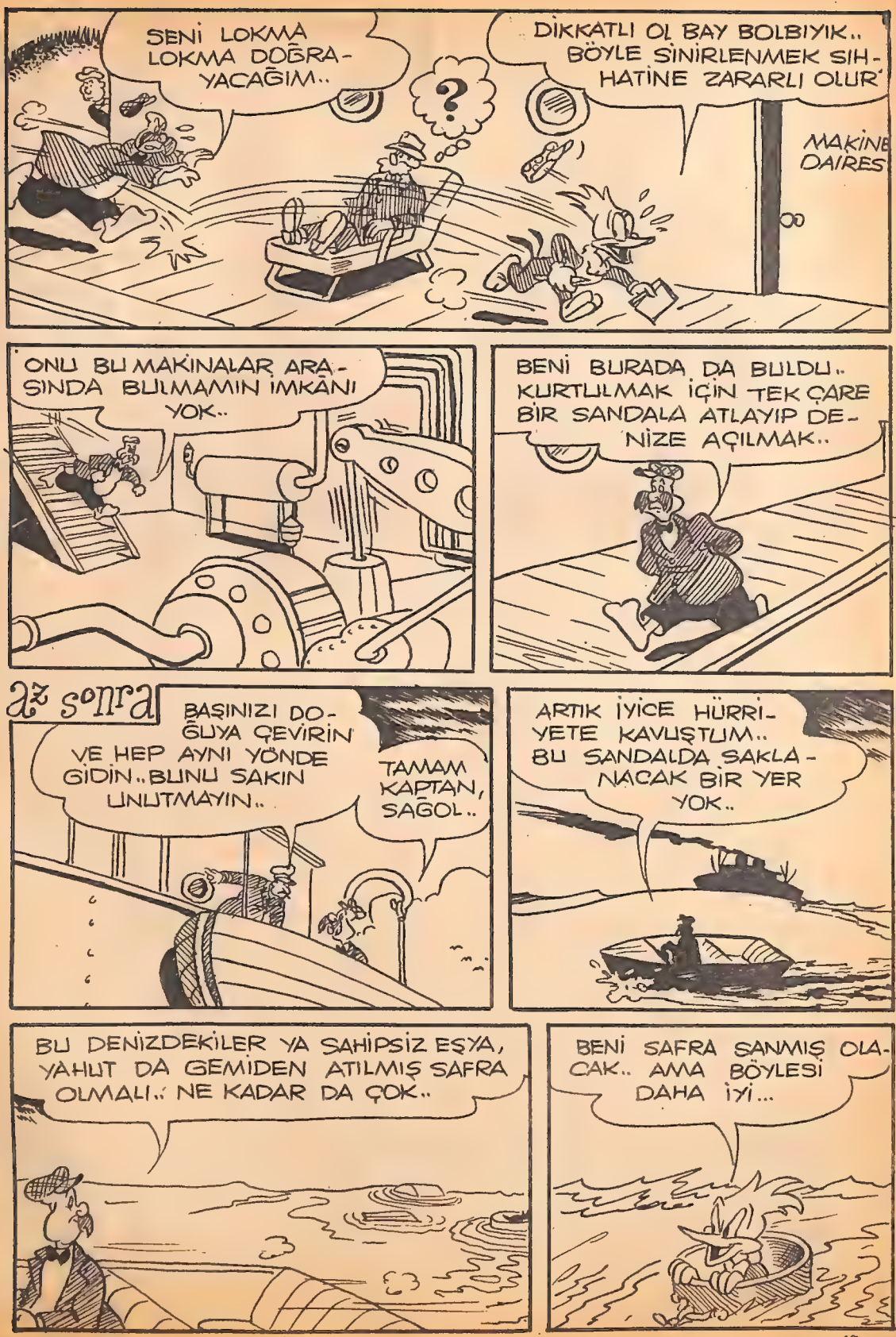
SENİ LOKMA LOKMA DOĞRAYACAĞIM..
?
DİKKATLİ OL BAY BOLBIYIK.. BÖYLE SİNİRLENMEK SIHHATİNE ZARARLI OLUR
MAKİNE DAİRESİ
ONU BU MAKİNALAR ARASINDA BULMAMIN İMKÂNI YOK..
BENİ BURADA DA BULDU.. KURTULMAK İÇİN TEK ÇARE BİR SANDALA ATLAYIP DENİZE AÇILMAK..
az sonra
BAŞINIZI DOĞUYA ÇEVİRİN VE HEP AYNI YÖNDE GİDİN.. BUNU SAKIN UNUTMAYIN..
TAMAM KAPTAN, SAĞOL..
ARTIK İYİCE HÜRRİYETE KAVUŞTUM.. BU SANDALDA SAKLANACAK BİR YER YOK..
BU DENİZDEKİLER YA SAHİPSİZ EŞYA, YAHUT DA GEMİDEN ATILMIŞ SAFRA OLMALI.. NE KADAR DA ÇOK..
BENİ SAFRA SANMIŞ OLACAK.. AMA BÖYLESİ DAHA İYİ...

OH OH, BU BULUTLAR HEM KÖTÜ BİR FIRTINA, HEM DE YAĞMUR GETİRECEK GALİBA..
BAŞLADI BİLE..
OHH.. KEŞKE İBİBİKLE RÖPORTAJA RAZI OLSAYDIM DA BU BAŞIMA GELMESEYDİ..
BU DURUMDA GAZETECİLİK İÇİN FAZLA HEVES DUYMUYORUM..
GÜRRR
ÇATIR
!
JIZZZ
ÇAT!..
BAY BOLBIYIK, MERHABA, İŞTE GELDİM..
HAYIR! OLAMAZ BU OLAMAZ..
BANA KALIRSA ŞU BİZİM RÖPORTAJ İÇİN EN UYGUN ZAMAN..

AMA GENE DE SEN BİLİRSİN, İSTERSEN BUNU BAŞKA BİR ZAMAN DA KONUŞURUZ
SANA BİN DEFA SÖYLEDİM, RÖPORTAJ YAPMAYI İSTEMİYORUM..
BU ADAM BENDEN DAHA İNATÇI GALİBA...
IŞSIZ BİR ADADAYIZ.. BURADA İKİMİZİN ÇOK İYİ GEÇİNMESİ LÂZIM..
SEN KENDİNİ BENİM DOSTUM MU SANIYORSUN ?
İYİ YA, O KONUŞMAK İSTESE BİLE BEN ONUNLA KONUŞMIYACAĞIM..
ERTESİ SABAH...
İBİBİK, DÜŞÜNDÜM Kİ İYİ DOST OLABİLİRİZ BURADA...
.....
ERTESİ GÜN ÖĞLEYİN
ŞU KURABİYELERDEN YE, ÇOK HOŞUNA GİDECEK..
.....
BİR AKŞAM SONRA
GÜNEŞ NE GÜZEL BATIYOR, DEĞİL Mİ ?
.....
ERTESİ HAFTA...
ŞU MEDENİYET NE GÜZEL ŞEY DEĞİL Mİ İBİBİK.. HAH HAH HA.. BİR ŞEY SÖYLE..
SUSUYOR..
.....

NE GÜZEL GÜN, DEĞİL Mİ? YAĞMUR YAĞAR MI ACABA?
?
MİLLETLERARASI DURUM HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUN?
BENİM ADIM BOLBIYIK.. BİLİRSİNİZ PETROL KRALIYIM BEN.. BENİM EVİM SIRTIMDA DEĞİL..
KONUŞMA İHTİYACI GİTTİKÇE ARTIYOR
ÖF.. ŞU YAKINDA DA KONUŞACAK BİRİNİ BULAMAZSAM ÇILDIRIRIM
HEY..
BİR UÇAK.. KURTULDUK...
BİR KIYI KORUMA UÇAĞI..
EN NİHAYET.. KONUŞACAK BİRİNE KAVUŞTUM..
MERHABA BAY PİLOT.. SENİ GÖRDÜĞÜME SEVİNDİM. BENİM ADIM BOLBIYIK'TIR..
NE YAZIYORSUN? TÜRKÇE BİLMİYOR MUSUN?
HADİ, BİR ŞEYLER SÖYLE..
"ÖZÜR DİLERİM, KONUŞAMIYORUM.. GIRTLAK HASTASIYIM,,
OH, HAYIR!..

EH, NEYSE, KIYI KURTARMA İSTASYONUNDA KONUŞACAK BİRİNİ BULURUM, HERHALDE..
NE? ORADAKİLERİN HEPSİ GIRTLAK HASTASI MI?
GENE KONUŞACAK BİRİNİ BULAMADIM..
HIMM!
BİR ŞEYLER SÖYLE İBİBİK, NE OLUR... LÜTFEN.. KONUŞ BENİMLE..
PEKİ, ŞU BİZİM RÖPORTAJA BAŞLASAK MI DERSİN
BİRAZ SONRA
RÖPORTAJ İÇİN BOLBIYIĞIN KENDİSİNİ GETİRDİM PATRON
KUSURA BAKMA İBİBİK, FAKAT..
...BOLBIYIK ARTIK BİZİM İÇİN MÜHİM DEĞİL.. BÜTÜN PETROLÜ KURUMUŞ.. ONUN İÇİN RÖPORTAJ İSTEMEZ.. AMA İYİ ÇALIŞTIN...
Fakat
HEPSİNİ YAZDIN MI? DEVAM EDİYORUM..
..VE AMCAMIN DAYISININ SÜT KARDEŞİ O BÜYÜK MİRASI BIRAKINCA BİZİM AİLE KARA KOYUN SÜRÜLERİ SATIN ALMIŞ.. YALNIZ İÇLERİNDEN BİRİ... VS. VS. VS. VS. VS..
SON

Kış Gelirken

Yaz gitti. Güz geldi. Yapraklar soldu, yerlere düştü. Sürüler, yayladan indi. Havalar soğudu. Karayel kulaklarda ıslık çalmağa, burunları dondurmağa başladı. Ormandaki Sincap ta bunu duydu ama yerde, havada sürüklenip uçuşan yaprakları görünce, canı oynamak istedi. Renkli renkli yaprakların hışırtısını, rüzgârın ıslığından çok seviyordu. Birinden öbürüne koşuyor, daldan dala sıçrıyordu. Küçük Sincap, atlarken koşarken, kuyruğunu nasıl kullanacağını annesinden öğrenmişti. Koştu, saçradı, nefes nefese kalıncaya kadar oynadı, yolda tarla faresine rastladı. Ooo! fare kardeş, pek meşgul görünüyordu. Acele acele gidiyor, geliyor... Yerdeki yapraklar arasında bir şeyler topluyordu. Seslendi:

-Günaydın Fare kardeş! Gel oynıyalım! Bak, hava ne güzel!

-Oynamak mı? Sen ne diyorsun Sincap, karayel geliyor, haberin yok mu?

-Var! Ne olacak?

"Soğuk olacak. Kış olacak, şimdi çalışıp ta kendine bir yuva yapmazsan, sonra kış uykusuna, yatacak yer bulamaz, ölürsün. Hazır vakit varken, sana öğüdüm kendine bir yer hazırla." dedi ve palamut, fındık, ekin tanesi toplıyarak, fındık ağacının altındaki kovuğun içine yığmaya devam etti.

Küçük Sincap, azıcık durakladı. Sahi... O da kışı düşünmeliydi... Hop! başına bir yaprak düştü! Biri de döne döne, zik zak, yere iniyordu. Koştu, gene kendinden geçti. Renk, renk

yaprakların içine gömülüyor, dallara sıçrıyor, ağaçtan ağaca atlıyordu. Nefes nefese idi. Kalbi, duracak gibi çarpıyordu. Yere bir zıpladı, dikenli Kirpi dayının önüne düştü.

-Vay Kirpi dayı!.. Günaydın! Bak, yapraklar konser veriyorlar! Ne güzel! Haydi kalk, doğrul da oynıyalım!..

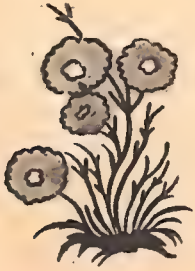

-Oynamak mı, dedin! Hayır, olmaz, çok işim var. Karayeli duymadın mı?

-Duydum ne çıkar? Benim canım oynamak istiyor.

-Eh! Sen bilirsin ama, sonra pişman olursun!

Kirpi, arkasını döndü, dikenlerini kabarttı ve işine koyuldu. O da kuru ot, yaprak ve yosun topluyor, bir çukura yığıyordu.

Rüzgâr, Sincapın sırtındaki tüyleri ayırdı. Bu hal, küçük yaramazın hoşuna gitti. Kah kah güldü. Arkasını rüzgâra verdi, sıçradı, daldan dala, yerden ağaçlara, yukardan aşağıya hopladı, koştu. Kalbi gene vuruyor, sık sık nefes alıyordu.

Bu sefer de, Kara Kurbağa'ya rastladı.

-Günaydın Kurbağa kardeş! Benimle oynar mısın?

-Oynamak zamanı mı a Sincap? İşim var görmüyor musun?

Gerçekten Kurbağa da harıl harıl çalışıyordu. Koca koca taşların önünde durmuş, arka ayakları ile yeri eşeliyor, kendini de bir o yana, bir bu yana çalkıyordu. Belli! Kurbağa zor bir işe girişmiş!

Küçük Sincap, bakındı... Burnunu oynattı. Karşıki Meşe dalından bir palamut düştü. Bunu görünce Sincap, gene keyiflendi. Kuyruğunu kaldırıp sıçradı. Koştu koştu... Bir de baktı; Karşısında Porsuk! Onun da kışa hazırlık yaptığı halinden

belliydi. Uzun başı büsbütün uzamış, sarkmış, sanki kendini güç belâ taşıyor:

-Günaydın Porsuk amca! Benimle oynar mısın?

Porsuk amca suratını astı:

-Sen ne diyorsun Sincap! Oyundan önce yapacak nice işler var! dedi ve gitti. Kapısının önüne kucak kucak eğrelti otu seriyor, kuruyuncıya kadar uçmasın diye üstüne taşlar yerleştiriyordu. Toprağın altındaki evine giriyor, çıkıyor, kapıya gelen koridoru süpürüyordu.

Sincabın canı sıkıldı. Kac-

tı gitti. Dalların altında üstünde şurada burada eğlendi durdu. Fakat bu sefer, Karayel, Sincabın yanından geçerken, sert bir ıslık çaldı.

-Ya!.. Demek, sahiden kı geliyormuş! Öyle ise, ben de başımın bir çaresine bakayım, diye düşündü. Döndü eve doğru koşmağa başladı. Porsuğun oradan geçti. Eğrelti otları hep içeriye alınmış ortalık tertemiz temizlenmiş, kendisi de meydanda yok.

-Allah rahatlık versin, Porsuk amca! diye seslendi.

-Sana da Sincap.. Haydi çabuk ol!

Güzel kuyruklu hayvan, koştu, gücü yettiği kadar çabuk gitti. Kara Kurbağa-

nin evinden geçerken, dostunu kazdığı deliğe iyice yerleşmiş buldu. Artık üstteki bir taşı indirip kapısını kapamağa çalışıyordu.

-Allah rahatlık versin, Kurbağa!

-Sağ ol Sincap kardeş. Acele edersen iyi olur..

Sincap, yine koşmağa başladı. Dikenli dayının evine vardı. Meydanda bir şey göremedi. Kirpinin başka yere göç ettiğini sandı. Fundalığın altına bir iyi bakınca, çukurda ot, yaprak ve yosundan bir top gördü, içinde iki göz parlıyordu.

-Allah rahatlık versin Kirpi Dayı!

-Sana da, Sincap!

Kirpi, artık uykusuna dalmak üzereydi.

Sincap, var hızıyle gitti. Tarla faresini çalışır bıraktığı yere geldi. Fareden de eser yoktu. Yalnız fındık ağacının altındaki deliğe

bir demet ot sıkıştırılmıştı. "Allah rahatlık versin!" diye seslendi. Fakat içerden cevap veren olmadı. O zaman Sincap: "Belli ki, bütün dostlarım derin uykuya dalmışlar. Daha geç kalmamalıyım!" diye düşündü.

Bir kaç deliğe baktı, yaprakların altına bir göz attı. Şurda burda birçok palamut ve fındık bulunduğuna emniyet getirdikten sonra, doğru ağaçlardan birine çıktı. Üstteki delik, onun eviydi. Her yerini kontrol etti, içeri girdi. Kapısını çekti.

Güzel kuyruklu, sevimli hayvan da, artık kış uykusuna yattı...

Sincap acaba neden, diğer dostları gibi, çok çalışmadı, kışı geçirmek için beğendiği eve yiyecek biriktirmedi? Bir düşünün bakalım!..

ZEYNEP

GİT ORADAN SİNCAP, O KUŞLARIN TÜNEĞİ...

ÇIK ÇIK

ŞU YAZIYI TÜNEĞİN ÜSTÜNE ASAYIM..

Yalnız kuşlara ait

FAYDASI YOK..YİNE AYNI TÜNEĞE GELDİ..

Yalnız kuşlara ait

ŞURADA FAZLA BİR TÜNEK VAR.. ONU SİNCAPLARA VEREYİM

ARTIK HERKESİN KENDİNE AİT BİR TÜNEĞİ OLDU..

Yalnız kuşlara ait

SİNCAPLAR İÇİN

HAH HAH... ŞİMDİ KUŞLAR DA SİNCAPLAR DA KENDİ TÜNEKLERİNE KONACAK..

!?

ÇIK

ÇIK ÇIK

ÇIK

Yalnız kuşlara ait

SİNCAPLAR İÇİN

SON

Mart ile Nisan

Küçük bir kulübede, Zemheri teyze, Mart nine ve Don dede toplanmışlar, birbirlerine tatlı masallar anlatıyorlardı. Birden kapı vuruldu.

Don dede:

-Kim o? diye bağırdı.

Dışardan bir ses:

-Benim! diye cevap verdi. Mart nine, başına yazmasını bağlayıp kapıyı açmağa gitti.

İçeriye elinde ufak bir çanak bulunan bir adam girdi. Başıyle oradakileri selâmlıyarak:

-Günaydın, dedi.

Mart nine, bir şey söylemek için ağzını açtı, fakat birden aklına bir şey gelmiş gibi sustu.

Misafir yine:

-Günaydın, dedi.

Kalın kürklü Don dede:

-Biz aydın günden hoşlanmayız, diye cevap verdi.

Beyaz bıyıklarından sarkan buzları kırdıktan sonra:

-Bizden ne istiyorsun? diye sordu.

Misafir:

-Ortalığı böyle kar, fırtına, soğuk içinde bırakan kim?

Don dede kızgınlıkla:

-Ben değilim, diye cevap verdi.

Kurnaz Mart nine, şaşkın şaşkın:

-Ben de böyle şeyler yapacak kudret nerede ayol? diye söylendi.

Bir köşede oturan Zemheri:

-Hele beni bu işe hiç karıştırmayın! dedi.

Don dede, tekrar lâfa karıştı:

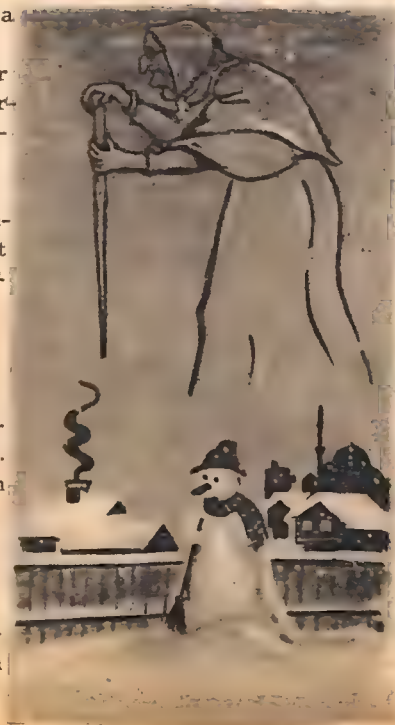

-Sen kimi arıyorsun?

-Mart nineyi arıyorum, diye cevap verdi. Ben onun böyle dönek olduğunu bilmezdim. Babama bizden olduğunu söylemiş. Sonra da gidip Şubat dayı ile dost olmuş. Zaten o her yıl böyle yapar. Onun yüzünden bize kızanlar, küfredenler olur.

Don dayı sordu:

-Mart ninenin yüzünden size niçin kızıyorlar?

-Biz iyilik seven, güzele tapan bir aileyiz. Mart nine de bir zamanlar gûya bizdenmiş. Sonra birden değişmiş. Onun bunun sözüne uymuş. Şimdi de Şubat dayı ile ahpap olmuş. Ortalığı, fırtına, kar içinde bırakıyor. Halbuki insanlar bu işi bizden biliyorlar. Onun için bize kızıyorlar.

Mart nine, misafirin söz-

ierini hiç ses çıkartmadan dinliyordu. Bir ara Zemheri teyze sordu:

-Sen Mart nineyi tanıyor musun?

-Hayır tanımıyorum. O muhakkak ki katı yürekli bir kadındır. Eğer öyle olmasaydı, bir parçacık olsun fakir fukarayı düşünürdü. İnsanlara acır, onlara yardım ederdi.

Don dede:

-Doğrusu merak ettik, şen kimsin, ne yapmak istiyorsun?

Misafir, elindeki çanağı uzatarak:

-"Ben Nisan'ım!" diye cevap verdi. Sonra kapıyı açarak dışarı çıktı. Mart nine gözlükleri üstünden pencereden baktı durdu. Nisan yollarda altın bir küre yuvarladı. Onu bulutlar üstünde bir yerde bıraktı. Sonra sessizce yeryüzüne indi. Daha yere iner inmez, saçaklardaki buzları düşürmeğe başladı.

-Tık, tık! Tık, tık! Bahar geliyor!

Nisan, bir evin önünde durdu. İçeri soğuk girmesin diye dış tarafı toprakla dolu pencereden içeri bakacak oldu. Orada üç tane kar çiçeği açmıştı. Nisan:

-Sizi buraya kim dikti? diye sordu.

-Mart nine dikti. Niye sordun? Sen kimsin beyamca? Adam:

-Ben Nisan'ım! diye cevap verdi.

Kar çiçekleri boyunlarını bükerek:

-Öyleyse Allahaısmarladık! senin olduğun yerde bizim işimiz yok! dediler.

Gönderen :
AHMET ZORLU

ÇAYDANLIK

Gece gündüz durmaksızın şarkı söyleyen ırmağın kenarında, yemyeşil çalılıklar arasında eski bir çaydanlık vardı. Tek başına yaşamaktan bıkıp usanmıştı.

Bir gün, iki serçe yerde yem ararlarken gözlerine bizim yalnız çaydanlık ilişti.

Birbirlerine:

-Tam aradığımız gibi bir yer, dediler.

Bu sözlere çaydınlık pek sevindi. Bu mini mini, cana yakın kuşlar hemen işe koyuldular. Gagalarıyla dallar, yapraklar taşıyıp çaydanlığın içinde son derece güzel bir yuva yaptılar.

Artık çaydanlık da, en büyük derdi yalnızlıktan kurtulmuştu. Hele ana serçenin günlerce üstlerine oturup ısıttığı yumurtalardan yavrular çıkınca yuva büsbütün şenlendi. Çaydanlık üstlerine titriyordu onların. Anneyle baba yem bulmağa gidince yavruları düşmanlarından o koruyordu.

Bir gün, iki çocukla bir köpeğin kendisine doğru geldiklerini gördü.

-Ayşe, şuna bak, ne güzel bir yuva, dediğini duyunca korkudan ödü koptu.

Ama, onlar yavrulara hiç dokunmadılar, küçükleri ürkütmemek için biraz geride durup hayran hayran baktılar.

Sonra çalıların üstünde, korkudan titreşen anne ve babaya dönüp:

-Korkmayın, yuvanızın yerini hiç kimseye söylemiyeceğiz. Biz kuşları çok severiz, diyerek uzaklaştılar.

Küçük PRENSES

Bir hükümdarın çok güzel bir kızı vardı. Bütün ülkede güzellikte bir eşi daha yoktu. Komşu hükümdar bunun güzelliğini duymuştu. Kendisi de genç ve güzeldi. Bir elçi göndererek kızı istedi.

Fakat güzel kız elçiyi iyi karşılamadı. Ona aksi cevaplar verdi:

Elçi eli boş saraya döndü. Hükümdarın kardeşi hükümdardan daha genç ve daha güzeldi. Elçinin boş döndüğünü duyunca güldü:

-Ben gitmiş olsaydım güzel kız muhakkak benimle gelirdi, dedi.

Hükümdarın gözüne girmek istiyen adamları hemen ona koştular. Kardeşinin dediklerini söylediler. Hükümdar bunu duyunca hiddetinden deli gibi oldu.

-Çabuk onu alın, zindana atın! diye bağırdı. Demek kendini benden yüksek görüyor ha!..

Cellâtlar hükümdarın kardeşini alıp zindana attılar. Ayaklarına zincir vurdular.

Hükümdarın kardeşi dört gün o zindanda aç ve susuz, yarı ölü bir hale geldi.

Beşinci gün hükümdar, kardeşinin yanına indi.

-Nasılsın, bir daha kendini benden üstün görecek misin? diye haykırdı.

Kardeşi cevap verdi:

-Ben kendimi senden üstün görmedim. Yalnız ben gitseydim kızı ne yapıp yapar, sana getirirdim, demiştim.

-Peki öyleyse, hemen git kızı bana getir!

Hükümdar, kardeşini zindandan çıkardı. Birkaç gün doktorlarına baktırdı, eski haline getirdi.

-Haydi bakalım, dediğini yap, dedi.

Hükümdarın kardeşi atına atlayıp yola çıktı. Birkaç saat gitmişti ki, bir ırmağın kenarına geldi. Küçücük bir balık akıntının tesiriyle nasılsa sahile atılmış, bir türlü tekrar suya giremiyor, taşların üstünde çırpınıp duruyordu.

Genç Prens balığa acıdı.

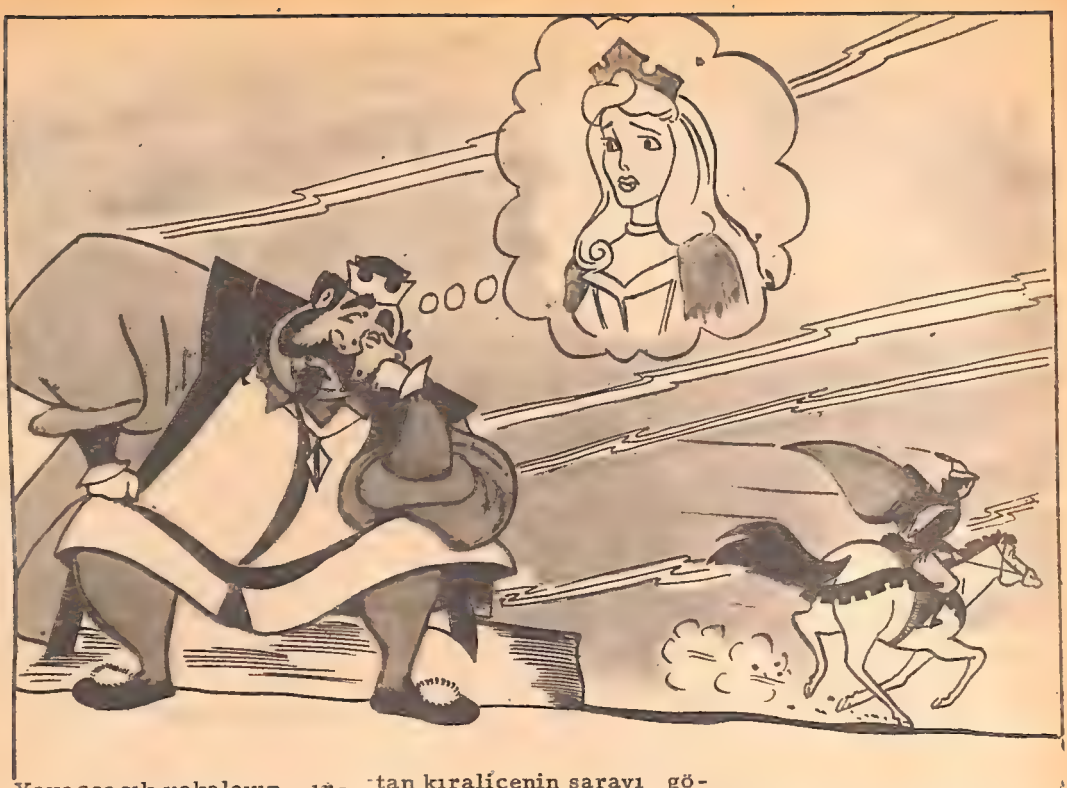

Yavaşçacık yakalayıp ırmağa attı. Balık suya girince okadar sevinmişti ki, insan gibi konuşarak şöyle söyledi:

-Küçük Prens, senin yaptığın bu iyiliği hiç bir zaman unutmıyacağım. Dar zamanlarında sana yardım edeceğim.

Prens yoluna devam etti. Biraz sonra koskoca bir kartalın zavallı, küçücük bir kuşçağızı kovaladığını gördü. Hemen okunu gezleyip kartalı vurdu. Küçük kuş ta balık gibi konuşarak Prens'e teşekkür etti. Bir gün yardım edeceğini söyledi.

Hükümdarın kardeşi yine yoluna devam etti. Bir ormana geldi. Ağaçların birinden acı bir ses duydu. Bir baykuş, avcıların kurduğu bir kuş kafesine tutulmuştu. Prens hemen ağaca çıkıp baykuşu kurtardı. O da Prense ötekiler gibi teşekkür etti. Nihayet uzaktan kıraliçenin sarayı göründü.

Prenses çok güzel bir kızdı. Hükümdarın kardeşini görüp maksadını anlayınca şöyle cevap verdi:

-Size üç soru sorayım. Bilirseniz veya yaparsanız sizinle gelirim. Birincisi, bir ırmağa yüzüğümü düşürmüştüm. Onu bulup çıkaracaksınız. İkincisi, şurada benimle evlenmek istiyen çok çirkin bir dev var. Onun başını kesip bana getireceksiniz. Üçüncüsü, dünyanın öbür ucundan güzellik suyunu getireceksiniz.

Hükümdarın kardeşi hemen ilkönce ırmağa koştu. Yüzüğü nasıl bulup çıkartacaktı?. O sırada küçük bir balık çıktı. Ağzında yüzük vardı.

-Senin bana yaptığın iyiliği unutmadım Prensim dedi.

Prens yüzüğü Prensese götürüp verdikten sonra hemen devin sarayına koştu. Orada da küçük kuş imdadına yetişti. Gagasiyle devin gözlerini oydu. Prens te başını kolayca kesti.

Güzellik suyunu aramak için yola çıkacağı sırada baş kuş önüne çıktı.

-Ben suyun yerini biliyorum, şimdi getiririm, dedi.

İki saat sonra suyla geri döndü.

Artık güzel prenses, hükümdarın kardeşiyle gitmek zorunda kalmıştı. Yola çıktılar. Saraya geldiler. Fakat sarayda umulmadık bir haberle karşılaştılar.

Hükümdar adamlarından biri tarafından öldürülmüştü!. Tabiî boş kalan taht'a hemen hükümdarın kardeşi geçti. Prensesle de evlendi.

Eğlenceli Sayfa

Londrada balık yemek istiyen bir müşteriye garson kokmuş balık getirmiş. Tabiî adam balığın kokmuş olduğunu görünce yememiş. Garson yanına gelerek sormuş:

— Balığı niçin yemediniz. Yoksa beğenmediniz mi?

— Ne münasebet... Çok beğendim, ama bu balık uzun zamandan beri denize hasret kalmış. Ben yiyeceğime oraya atıverseniz daha iyi olacak.

★

Hasta — Bir diş çekmek için kaç lira alıyorsunuz ?

Dişçi — 10 lira.

Hasta — Ne ! Bir dakikalık iş için 10 lira mı alıyorsunuz ?

Dişçi — İsterseniz 10 dakikada çekelim.

★

Özcan — Çayını nasıl karıştırıyorsun ?

Ercan — Sağ elimle.

Özcan — Çok tuhaf. Herkes çayı kaşıkla karıştırır.

★

Hoh-Hoh'un maceraları

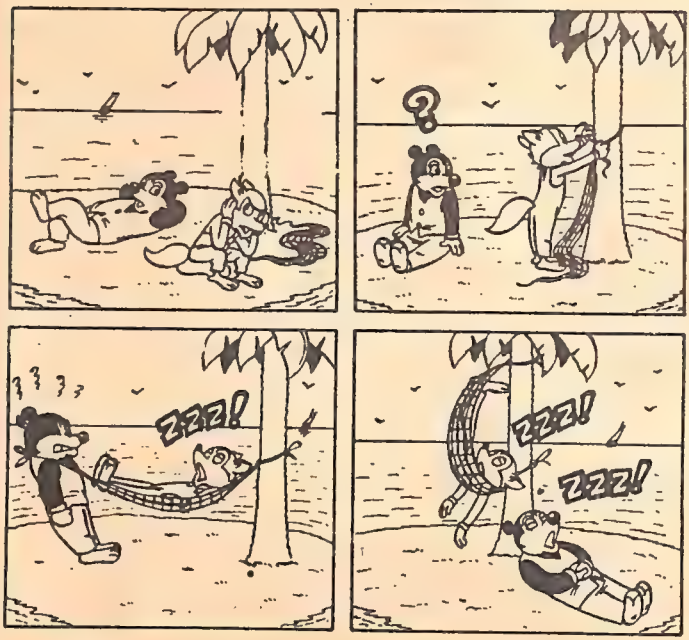

YAZISIZ

YAZISIZ

Annesi yaramaz çocuğuna bağırıyordu:

— Kedinin kuyruğunu çekme. Çabuk bırak onu.

— Ben çekmiyorum ki anneciğim, sadece kuyruğunu tutuyorum. O kendisi çekiyor.

★

— Biz on erkek kardeşiz. Hepimizin de bir tane kız kardeşi var.

— Aileniz çok kalabalıkmış. On erkek, on kız yirmi çocuk.

— Hayır. Kız kardeşimiz bir tane. On bir kardeşiz.

UNUTULMUŞ FOTOĞRAF

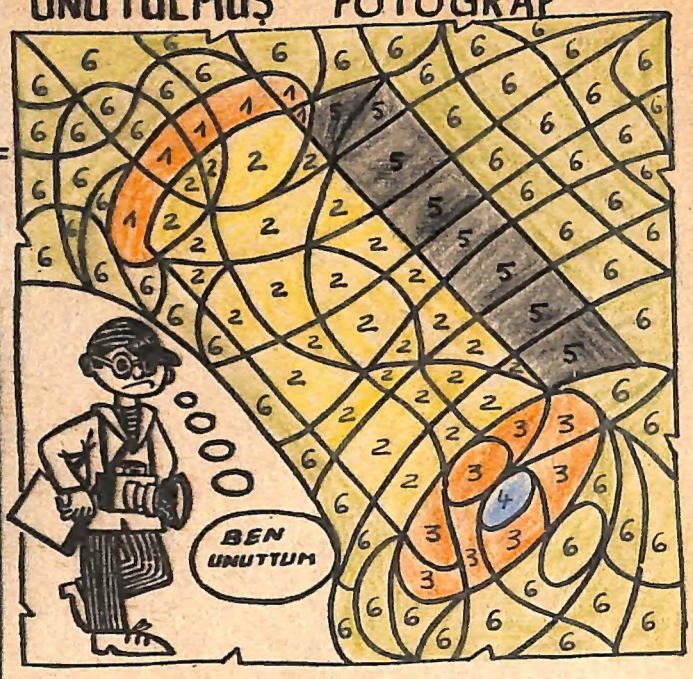

BULMAK İÇİN: 1 NUMARALARI KOYU KAHVE RENGİ, 2 NUMARALARI SARI, 3 NUMARALARI AÇIK KAHVE RENGİ, 4 NUMARALARI GRİ, 5 NUMARALARI SİYAH, 6 NUMARALARI YEŞİL RENKLERLE BOYAYINIZ.

KÜÇÜK POM-POM

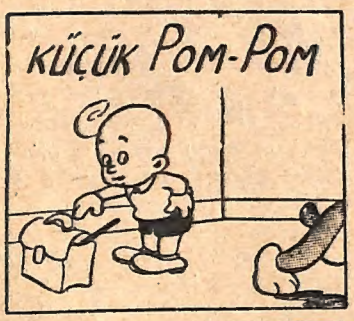

Erol, annesine yalvarıp duruyordu:

— Ne olursun anneciğim, bizimle «hayvanat bahçesi oyunu» oynar mısın?

— Oynıyayım ama, nasıl bir oyun bu?

— Biz maymun olup şu masanın altına girelim. Sen de seyirci ol, bize fıstıkla şeker ver.

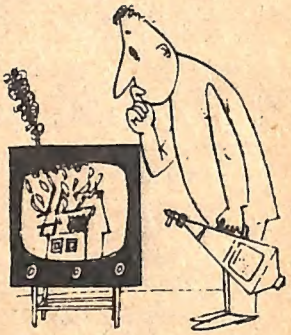

YAZISIZ

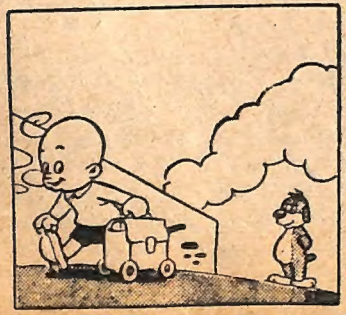

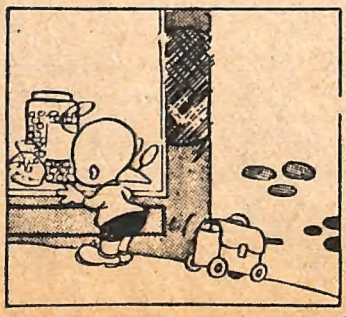

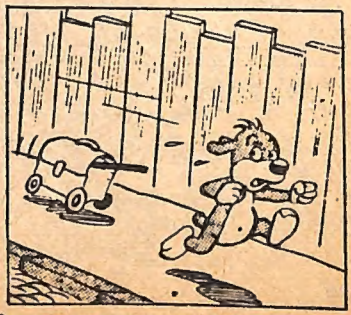

ÇOCUK ARANIYOR

Gönderen: Aysel Şensoy

Vaktiyle tüccarın biri, mağazasında çalıştırmak üzere, bir çocuk aradığını gazetelerle ilân etmişti. Bunun üzerine tam 40 çocuk bu işe istekli çıktı. Bunların 39'u tüccara, eşinden dostundan tevsiye mektubu ile çıkageldi. Birinin ise elinde mektup falan yoktu. Fakat tüccar da sanki inadına, bu tavsiyesiz çocuğu yanına aldı. Bu sırada orada bulunan, tüccarın yakın arkadaşlarından biri sordu:

"Bu çocuğun tavsiyesi olmadığı halde neden aldın? Ötekiler hiç olmazsa arkadaşların tarafından sana tanıtılmışlardı."

Tüccar, şu cevabı verdi:

"Yanılıyorsun dostum, bu çocuğun ötekilerden fazla tavsiyesi vardı. Sen farkında değilsin; dur sana sayayım:

Bir: İçeriye girerken ayaklarını paspasa sildi ve girdikten sonra kapıyıda kapadı. Ötekilerin hiçbiri bunları yapmadı. Demek ki temiz, dikkatli bir çocuk.

İki: Önüme gelir gelmez eğildi, saygı ile beni selâmladı. Düzgün ve nazik konuştu. Anlaşılan terbiyeli bir çocuk. Ötekiler ise paldır güldür içeri girdiler ve konuştular.

Üç: O, dışarda beklerken gelen topal ve ihtiyar bir adama kalkıp yerini verdi. Bu, onun insanlıksever olduğunu gösterir.

Dört: Bir deneme olsun diye yere bıraktığım kitabı, odama girince, öteki çocuklardan kimi çiğneyip geçti, kimi de ayağı ile öteye itti. Bu çocuk ise kitabı yerden alıp masanın üzerine koydu. Mal değeri bilen bir çocuk olduğu anlaşılıyor.

Beş: Öteki çocuklar, içeri girmek için itişip kakışırlarken o, sessizce sırasını bekledi. Hak tanıyan bir çocuk."

Tüccar, bunları sıraladıktan sonra bir ara, durdu ve arkadaşının yüzüne dikkatle baktı, sonra gülümsiyerek:

"Ey dostum, dedi, bir çocuk için bu kadar tavsiye yetmez mi?..."

Küçük Kardeşler İçin

İLK ÖNCE NUMARALARI 1DEN BAŞLAYARAK BİRLEŞTİRİNİZ. BAKALIM NE ÇIKACAK? SONRA ÇIKAN RESMİ RENKLİ KALEMLERİNİZLE BOYAYINIZ.

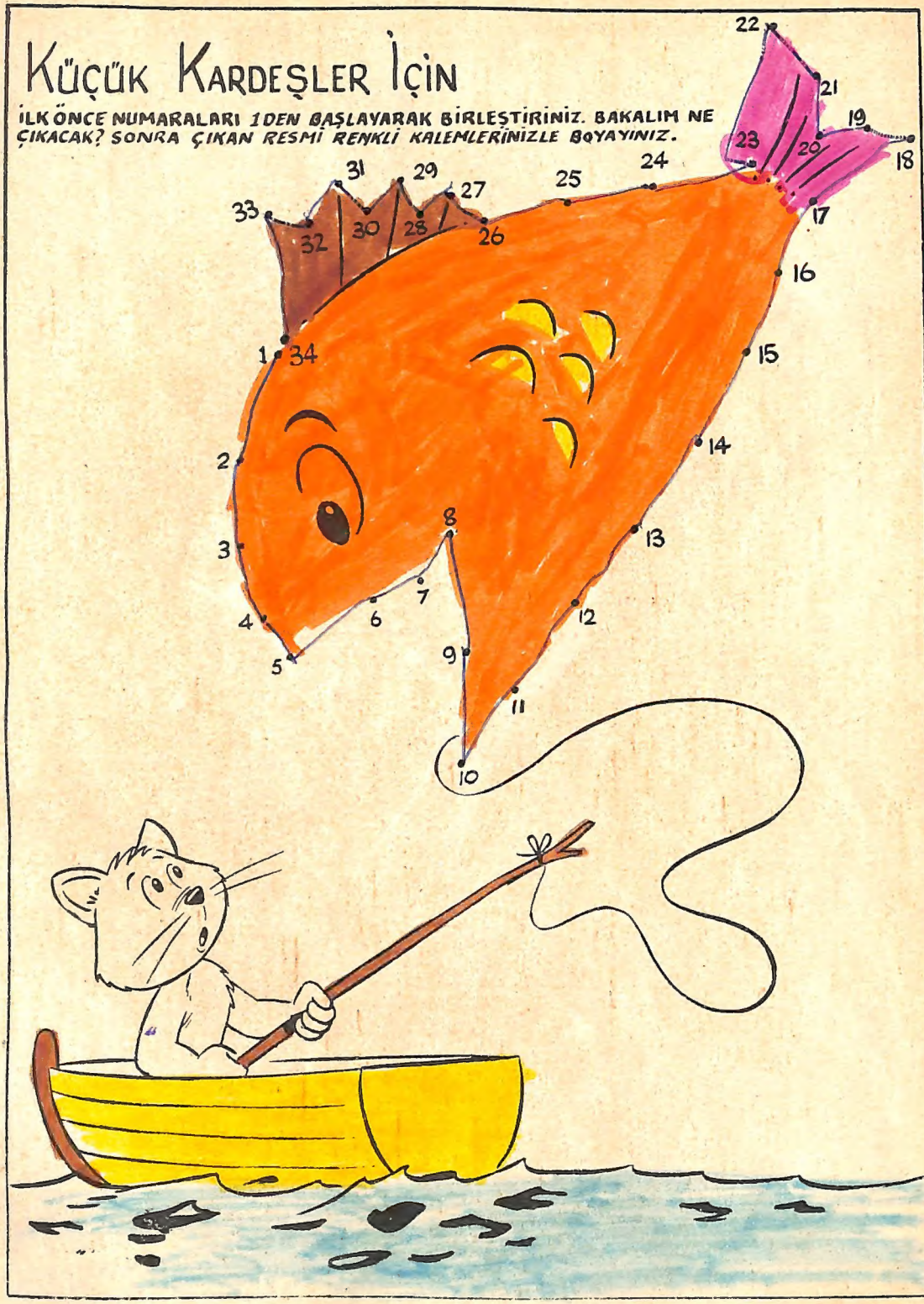

ilk ders

KÜLTÜR YAYIN 10

TÜRK TİCARET BANKASI